

ת"פ 54097/03/22 - מדינת ישראל נגד שרון גולן (עציר)

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 54097-03-22 מדינת ישראל נ' גולן(עציר)
תיק חיצוני: 148072/2022

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא מיטל חלפון-נזריאן
מאשימה מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד נחשון ארוסי
נגד שרון גולן (עציר) ע"י ב"כ עו"ד דוד כץ
נאשם

החלטה

כללי

1. בפני בקשת ב"כ המבקש להחזרת תפוס מסוג אופניים חשמליים בצבע לבן, לפי ס' 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחפיז) (נוסח חדש), התשכ"ט - 1969 (להלן: "פקודת סדר הדין הפלילי").
 2. המבקש הורשע, על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בכתבי אישום מתוקנים בתיק העיקרי ובתיק המצורף, המייחסים לו עבירות של פריצה לבנין שאינו דירה, ביצוע גניבה, החזקת מכשירי פריצה, היזק לרכוש במזיד והתנהגות פרועה במקום ציבורי.
 3. בתמצית, על פי כתב האישום המתוקן בתיק העיקרי, באישום הראשון, ביום 19.3.22 הגיע המבקש לקומת המחסנים בבנין באשקלון, כשהוא רכוב על אופניו, עקר מנעול תליה מאחד המחסנים, גנב משם אופניים חשמליים ויצא עמם מהמקום. למחרת, שב המבקש אל הבנין וחפיז את האופניים שהגיע עימם קודם הפריצה ובין היתר פנה לאיש האבטחה בבנין, אך ללא הצלחה. בהמשך היום, נתפס המבקש כשהוא אוחז באופניים של המתלונן וכן בתיק ובו כלי פריצה, ספרי צבע וכפפות.
- על פי האישום השני, ביום 18.3.22 הסיג המבקש גבול לבית עסק "טוטו-לוטו" באשקלון וחיטט במדפי העסק, ניפץ את זגוגית הדוכן, הכניס ידו פנימה, חיטט במדפסי העסק, תוך שדחף פריטים ממדף המוכרן אל רצפת העסק.
- על פי כתב האישום המתוקן בתיק המצורף, ביום 30.10.21 התפתח ויכוח מילולי בין המבקש לעציר אחר בכלא שיקמה. סוהרת הוציאה את האחר מתאו של המבקש ובתגובה המבקש צעק לעברה: "אני אזיין את אמא שלך".

4. ביום 18.10.22 נגזר דינו של המבקש ע"י כב' השופט צבי פורר והושתו על המבקש, במסגרת הסדר טיעון, עונשים של 8 חודשי מאסר בפועל; הפעלת המאסר המותנה בן 4 חודשים מחציתו בחופף ומחציתו במצטבר - כך שבסך הכל ירצה עשרה חודשי מאסר בפועל; 4 חודשי מאסר על תנאי; הפעלת התחייבות בסך ₪ 2,000 והתחייבות על סך ₪ 2,000.
5. ביום 26.10.22 הגיש ב"כ המבקש בקשה דחופה לבית המשפט להחזרת תפוס, לאור סיום ההליכים, ועתר להורות על השבת מכשיר פלאפון מסוג סמסונג בצבע כחול ואופניים חשמליים בצבע לבן, תוך שהסכים לחלט את שאר הציוד שנתפס בחזקתו של המבקש.
6. ביום 30.11.22 הגישה המשיבה תגובה לבקשה, לפיה, הסכימה להשבת מכשיר הטלפון הסלולרי לידי המבקש וכן, הצטרפה להסכמת המבקש להורות על השמדת יתר התפוסים. עוד הוסיפה וביקשה להשיב את האופניים שנגנבו למתלונן, עד תביעה מס' 1 וכן את החפצים הנוספים שהיו בנרתיק על האופניים. ביחס להשבת האופניים החשמליים של המבקש, התנגדה המשיבה להשבתם למבקש, זאת בשים לב לכך שבאמצעותם ביצע את העבירה נשוא כתב האישום המתוקן בתיק העיקרי.
7. ביום 9.11.22 נתנה החלטתי להשבת טלפון הנייד לידי המבקש.
8. בדיון שהתקיים לפניי ביום 7.12.22 כל צד שב על טענותיו תוך שהמשיבה ביקשה לחלט האופניים ואילו ב"כ המבקש עתר להשיבם לידי המבקש.
9. המסגרת הנורמטיבית לתפיסת חפצים נמצאת בין היתר בהוראת סעיף 32 (א) לפקודת סדר הדין הפלילי לפיה שוטר רשאי לתפוס חפץ אם ישי לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה או עומדים לעבור עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה.
10. מכאן שנטיילת התפוס והחזקתו לצורך חילוט מוצדקת כאשר אכן מדובר בחפץ הקשור בעבירה, חפץ אשר "הוכתם בכתם עבירה", חפץ שנעברה בו עבירה או חפץ שהוא אמצעי לביצוע עבירה (ראו סעיף 32 (א) לפקודת סדר הדין הפלילי וכן בש"פ 342/06 **חברת לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל**, פסקה 8 (12.3.2006); רע"פ 7600/08 **אברם נ' מדינת ישראל**, פסקה 10 (7.4.2009)).
11. לשון סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי עניינו במה יעשה בחפץ שנתפס: **"על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו דרך כלל או לענין מסויים (להלן - שוטר מוסמך), או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החפץ ימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שינהגו בו אחרת כפי שיורה בית המשפט - הכל בתנאים שייקבעו בצו."**

12. סעיף 39 (א) לפקודת סדר הדין הפלילי קובע כי על אף האמור בכל דין רשאי בית המשפט בנוסף לכל עונש שיטיל, לצוות על חילוט החפץ שנתפס לפי סעיף 32 או שהגיע לידי המשטרה לפי סעיף 33 לפקודה אם האדם שהורשע במעשה העבירה שנעשה בחפץ או לגביו הוא בעל החפץ. מכאן, שיש לדחות טענת ב"כ הנאשם כי המאשימה אינה יכולה לעתור לחילוט החפץ לאחר שהצדדים הציגו הסדר טיעון והנאשם הורשע. שכן, מתן צו חילוט נמצא בשיקול דעת בית המשפט ויכול להיות מוטל בנוסף על כל עונש שהוטל.

13. בע"פ 623/78 **סוראני נ' מדינת ישראל**, פ"ד לג (3) 523, 526 (1979) נקבע כי האמור בסעיף 39 (א) לפקודת סדר הדין הפלילי מכוונת לא רק לנסיבות בהן שימש החפץ בגדר אובייקט למעשה העבירה אלא גם למקרים בהם שימש החפץ ככלי לביצוע העבירה למרות שהעבירה שבוצעה לא באה לידי ביטוי במעשים או במחדלים שהשאירו רישומם על החפץ. מכאן שעבירה נעשתה בחפץ כוללת גם עבירה אשר בה שימש החפץ כמכשיר עזר לביצועו של המעשה האסור.

14. בעניינו, אין מחלוקת כי האופניים עליהם רכב המבקש הוטמנו בבניין בו המבקש ביצע את העבירות המיוחסות לו והוא שב למקום על מנת לקחת אותם. מדובר באופניים חשמליים אשר שמשו את הנאשם לצורך הגעה למקום ביצוע העבירה, מחסני בניין המגורים, ומשכך, קיימת זיקה מהותית ועוצמתית בין השימוש באופניים לבין ביצוע העבירה. לטעמי מתקיימות שתי החלופות המנויות בסעיף 32 (א) - האחת היא כי מדובר בחפץ שנעברה בו עבירה וכן השנייה ולפיה, מדובר בחפץ שהוא אמצעי לביצוע עבירה ועל כן, באיזון בין האינטרס הציבורי לבין הפגיעה בזכות הקניין של הנאשם, בעל הרכוש התפוס - אני סבורה כי ידו של האינטרס הציבורי על העליונה.

15. לאור כל האמור מצאתי כי יש לדחות את בקשת המבקש ולחלט האופניים האמורים כמבוקש על ידי המשיבה.

ניתנה היום, י"ד כסלו תשפ"ג, 08 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.